

af de Forslag, der havde ligget fremme angaaende Kornloven, tydeligt viste sig at stamme fra en Sjællænder. Det vilde være beklageligt, hvis Lovforslaget, naar det nu vender tilbage til Folketinget, skulde møde den Bemærkning fra det samme Medlem, at det var tydeligt, at det atter havde været i Hænderne paa en Sjællænder. Tiden vil jo vise, hvorledes det i saa Henseende bedømmes. Efter min Opfattelse kan den Forandring, der med Hensyn til Ombytningsretten er foretaget, bedst bestemmes saaledes, at Ombytningsretten efter Lovforslaget her stiller Statsmagten noget gunstigere med Hensyn til dens Forpligtelser, forsaavidt som den ikke nu paalægger Staten at paatage sig Forpligtelser, den ikke kan overse. Folketinget spændte ved sit Forslag Staten nok saa stramt; ikke mere end, at jeg tror, det lod sig forsvare, men ogsaa lige til den yderste Grænse deraf. Ombytningsrettens Omfang er imidlertid ikke endeligt fastsat ved dette Forslag, men udskudt til Oktober Maaned, og hvis Oversigten da viser det muligt, er det Hensigten at tage alt det Hensyn til de magre Egne, som lader sig forene med Importmulighederne og Statens finansielle Styrke. Med Hensyn til de magre Egenes Ombytningsret var den jo efter Folketingets Forslag utvivlsomt større, end den er efter det nuværende Forslag. Thi den sikrede dem ikke blot de 18 første Tønder, men til lige Ombytningsret for alt det Korn, de leverede udover Ligningen. Jeg tror, man kan udtrykke Forskellen saaledes, at Folketingets Forslag sikrede de magre Egne en Ret, som dette Forslag kun stiller dem i Udsigt. Jeg haaber, at den endelige Ordning med Hensyn til Opfyldelsen heraf vil blive lige saa tilfredsstillende, men den Forskel er der altsaa i Øjeblikket, at der tidligere var sikret dem noget, som nu kun er stillet dem i Udsigt. Men denne Ændring har medført, at Staten utvivlsomt vil faa en bedre Oversigt over Forholdene. Derfor har jeg for mit Vedkommende kunnet tiltræde hele Ændringen.

Om § 15 er der opnaaet Enighed, og jeg kan ganske bekræfte, hvad baade Ordføreren og Ordføreren for Mindretallet har udtalt, at naar man nu skrider til en nødtvungen Forhøjelse paa Rugbrødet, bør Forhøjelsens Beløb kunne Statskassen til gode til en Formindskelse af dens Udgifter ved Nedsættelsen af Brødprisen og ikke forsvinde under Vejs. Den ærede Ordfører udtalte et Haab om, at de finansielle Van-

skeligheder ikke vilde vise sig større, end at man kunde opretholde den Pris for Vintermaanederne, som nu fastsættes for Oktober. Jeg udtaler min Tilfredshed over, at det ærede Medlem erklærede, at der i saa Fald ingen Vanskeligheder vilde være fra hans Side med Hensyn til at bevare den for Oktober fastsatte Pris. Jeg er af den Opfattelse, at der sikkert vil blive finansielle Vanskeligheder, men lige saa sikker er jeg paa, at det er nødvendigt at overvinde disse Vanskeligheder, for at ikke andre og større Vanskeligheder skal udspringe af denne Sag.

Endelig er der vedrørende Bestemmelserne i § 6 om Importen af Majs og Byg og Oliekager ført en Diskussion. Jeg maa maaske sige, at jeg heri har den Fornøjelse at være enig med den ærede Ordfører i hans Betragtning af Formaliteten, og at være enig med den ærede Ordfører for Mindretallet med Hensyn til Realiteten. Der er ikke sket nogen Forringelse af Loven; det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Ordfører siger, at der med Hensyn til Afgørelsesmaaden kun er sket een Forandring, nemlig at Forhandlingen ikke skal føres med Finansudvalget, men med Afviklingsudvalget. Naar jeg har tilladt mig at bringe det frem for det høje Udvalg og har faaet dets Tilslutning dertil, er det, fordi der viste sig at være en saadan Uoverensstemmelse om dette Importsprogsmaal, at jeg maatte antage, at en Løsning ved en Forhandling mellem de to Finansudvalg, eet fra det ene Ting og eet fra det andet, let kunde blive saa uoverkommelig, at man ikke kunde naa til et Resultat, og at det derfor var rigtigt at gaa ad en Vej, ad hvilken man i hvert Fald kunde vente at naa til et Resultat. Den Vej viser Afviklingsloven med dens samlede 8-Mands Udvalg og Muligheden for Afstemning af begge Ting. — Med Hensyn til Realiteten er jeg ganske enig med Ordføreren for Mindretallet. Jeg har i Udvalget udtrykt nøjagtigt de samme Anskuelser om, hvad der er gavnligt, under Henvisning til nøjagtigt de samme Forhold, og jeg havde været meget tilfreds, om det var lykkedes at naa til Enighed herom, men det har ikke været gørligt, og derfor er det, at Sagens Afgørelse nu maa finde Sted paa den Maade, der er anvist i Lovforslagets § 6, b, idet jeg i Afviklingsudvalget, saa snart denne Lov er vedtaget og stadfæstet, vil fremsætte et Forslag i Overensstemmelse med det af Centralkontoret, af de tre Herrer, som er nævnte i Skrivelsen